

Sygnatura akt. I C 104/11

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia, 11 lutego 2013r.

Sąd Rejonowy w Oleśnicy, Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący **SSR Ryszard Jaworski**

Protokolant Agnieszka Mazur

po rozpoznaniu w dniu 11 lutego 2013r. w Oleśnicy sprawy

przy udziale stron

powód A. G. G.

pozwany **D. Ć., K. Ć., S. Ć.**

-o zapłatę

I. zasądza solidarnie od pozwanych D. Ć., K. Ć., S. Ć. na rzecz powoda A. G. kwotę 15.000zł (piętnaście tysięcy) złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 10 maja 2010r.;

II. dalej idące powództwo oddala;

III. w pozostałym zakresie postępowanie umarza;

IV. znosi koszty postępowania między stronami;

V. nakazuje powodowi A. G. uiścić z zasądzonego roszczenia na rzecz Skarbu Państwa (Sąd Rejonowy w Oleśnicy) kwotę 252,50zł tytułem części opłaty sądowej od uiszczenia której zwolniony był powód;

VI. nakazuje pozwanym uiścić solidarnie na rzecz Skarbu Państwa (Sąd Rejonowy w Oleśnicy) kwotę 997,50zł tytułem części opłaty sądowej od uiszczenia której zwolniony był powód;

Z./

- kal. 21 dni;

- zwrócić zaliczkę w kwocie 350zł wpłacającemu jako niewykorzystaną w sprawie;

- po prawomocności pkt V i VI do przypisu;

11 lutego 2013r.

IC 104/11

UZASADNIENIE

Powód wniósł o zasądzenie od trojga pozwanych solidarnie kwoty 35.000 zł tytułem zadośćuczynienia i odszkodowania za skutki pobicia, oraz wniósł o ustalenie, że pozwani będą ponosili odpowiedzialność za skutki pobicia które mogą ujawnić się w przyszłości.

Powód podał, że 03 czerwca 2007r w K. pozwani działając wspólnie i w porozumieniu dokonali jego pobicia. Za pobicie to zostali skazani prawomocnym wyrokiem karnym, a samo pobicie skutkowało u powoda złamanie kości nosa oraz ogólnymi obrażeniami w tej okolicy.

Pozwani wnieśli o oddalenie powództwa kwestionując okoliczności dotyczące pobicia i wskazując, że zdarzenie miało miejsce na festynie i było spowodowane agresywnym zachowaniem grupy młodzieży.

Wyrokiem z dnia 27 września 2010r (k.42) zasądzono od pozwanych całą dochodzoną pozwem kwotę oraz orzeczono o kosztach postępowania.

Na skutek apelacji pozwanych Sąd Okręgowy we Wrocławiu wyrokiem z dnia 20.01.2011r (k. 115) uchylił zaskarżony wyrok i sprawę przekazał do ponownego rozpoznania. Sąd ten wskazał, że przy ponownym rozpoznaniu sprawy winno nastąpić szczegółowe ustalenie charakteru i stopnia uszczerbku na zdrowiu jakiego doznał powód oraz rzeczywistych ograniczeń jakie z tego powodu powstały w jego życiu. Równocześnie polecono przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego i przesłuchanie powoda, które to dowody pozwolą na dokonanie stosownych ustaleń, w tym ustalenia uszczerbku na zdrowiu, kosztów leczenia i rehabilitacji – a także oceny skutków zdarzenia co do stanu zdrowia powoda w przyszłości.

W toku dalszego postępowania powód cofnął powództwo co do żądania dotyczącego ustalenia odpowiedzialności pozwanych za skutki pobicia jakie mogą się ujawnić w przyszłości, a pozwani wyrazili zgodę na powyższe – co skutkowało umorzenie postępowania w tym zakresie na podstawie art. 355 § 1 kpc (punkt III wyroku).

Równocześnie pozwani uznali powództwo do kwoty 5.000 zł (k. 232).

Po ponownym rozpoznaniu sprawy ustalono następujący stan faktyczny:

W dniu 03 czerwca 2007r pozwani działając wspólnie i w porozumieniu dokonali pobicia pozwanego w ten sposób, że bili go pięściami i kopali, czym spowodowali u niego złamanie kości nosa z przemieszczeniem, krwiaka przegrody nosa, obniżenie drożności prawego przewodu nosowego oraz obrzęki i otarcia naskórka – za co skazani zostali prawomocnym wyrokiem karnym z dnia 08 listopada 2009r.

Dowód: - akta II K 174/09 (k. 147)

- opinia sądowo lekarska (k.6)

- świadectwo sądowo lekarskie (k. 8)

Po pobiciu powód przez tydzień przebywał na oddziale szpitalnym gdzie przeszedł zabieg prostowania nosa – z zaleceniem wykonania operacji plastyki nosa. Tej operacji do dnia dzisiejszego powód nie wykonał przy czym aktualnie już się nie leczy, a odczuwane skutki pobicia sprowadzają się do „zatykania się” nosa czy trudności z oddychaniem.

Powód korzystał kilkakrotnie z odpłatnych porad lekarskich – jednak żadnej z nich nie udokumentował rachunkami czy paragonami. Natomiast w początkowym okresie leczenia powód korzystał z pomocy rodziny przy dowożeniu go do placówek służby zdrowia.

Dowód: - zeznanie powoda (. 152)

Na skutek pobicia powód doznał uszczerbku na zdrowiu w wysokości 10 %

Dowód: - opinia biegłego sądowego (k. 200)

XXX

Zgodnie z art. 11 kpc ustalenia wydanego w postępowaniu karnym prawomocnego wyroku skazującego co do popełnienia przestępstwa wiążą sąd w postępowaniu cywilnym. Tym samym zaś w zakresie sprawstwa pozwanych co do pobicia powoda nie mogły być czynione inne ustalenia niż te, które wynikają z powołanego w części wstępnej uzasadnienia wyroku karnego.

Twierdzenia pozwanych, że nie są winni tego pobicia nie mogły zatem odnieść żadnego skutku procesowego, jak też ich zeznania dotyczące okoliczności zdarzenia były bez znaczenia - jeżeli chodzi o ustalenie, że pobili oni powoda.

Tym samym ustalenia wymagała jedynie kwestia skutków tego pobicia – w kontekście wysokości należnego zadośćuczynienia – a także kwestii odszkodowania należnego powodowi w związku z poniesionymi przez niego kosztami leczenia.

Co do tej ostatniej kwestii należy wskazać, że w materiale dowodowym zaoferowanym przez strony brak jest elementów pozwalających na poczynienie ustaleń. Powód nie przedłożył żadnych rachunków, paragonów czy innych dokumentów obrazujących poniesione przez niego koszty - a tym samym należało przyjąć, że w tym zakresie nie wykazał zasadności powództwa, do czego obligowała go norma art. 6 kc.

Natomiast niewątpliwym jest, że powodowi należne jest zadośćuczynienie za doznaną krzywdę. Zgodnie bowiem z art. 445 § 1 kpc w przypadku uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumą tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę.

Pojęcie „sumy odpowiedniej”, co niewątpliwie jest elementem uznaniowym wymaga jednak ustaleń dotyczących między innymi takich elementów jak:

- wiek poszkodowanego
- rodzaj i rozmiar obrażeń
- stopień cierpień fizycznych i psychicznych
- czas trwania tych cierpień
- nieodwracalność następstw
- skutki uszczerbku na przyszłość

oraz szereg innych okoliczności danej sprawy podnoszonej przez strony

W tym też kontekście niewątpliwie bardzo ważnym elementem jest ustalenie stopnia uszczerbku na zdrowiu określonego przez biegłego sądowego w sposób procentowy. Daje to bowiem pewien obiektywny element, który dodatkowo może być „porównywalny” –

a zatem prowadzić do pewnego ujednoczenia przyznawanych kwot. Oczywistym jest przy tym, że ten element musi być rozpoznawany w kontekście wszystkich innych aspektów sprawy – ale można też wskazać, że (przy uwzględnieniu tych elementów), zadośćuczynienia przyznane pokrzywdzonym w tutejszym sądzie wahają się w granicach od 1.500 zł do 2.500 zł „za” 1 % uszczerbku na zdrowiu. Nie są to wprawdzie kwoty graniczne, gdyż nie są elementem żadnego „taryfikatora zadośćuczynień” ale są elementem porównawczym brany pod uwagę przy ocenie skutków doznanego uszczerbku na zdrowiu.

W niniejszej sprawie skutki te powód odczuwa do dziś – aczkolwiek w głównej mierze wynika to z jego decyzji o niepoddawaniu się operacji nosa, która możliwa jest w ramach finansowania NFZ, co wynika z opinii biegłego.

Natomiast skutki odczuwane przez powoda bezpośrednio po zdarzeniu uznać należy za nader dokuczliwe. Wiązało się to bowiem z hospitalizacją a same obrażenia dotyczyły okolicy twarzy, a zatem niewątpliwie były bolesne i rzutujące na wygląd poszkodowanego. Nie bez znaczenia przy tej ocenie jest też stosunkowy znaczny, bo 10 % uszczerbek na zdrowiu jakiego powód doznał. Ten uszczerbek powoduje więc, że zadośćuczynienie należne powodowi nie mogło być jedynie symboliczne a należało uwzględnić okoliczność i bolesność doznanych obrażeń. Z drugiej jednak strony kwota ta nie mogła być zbyt wysoka, gdyż zadośćuczynienie nie może powodować swoistego „wzbogacenia” powoda.

Wypośredkując te elementy uznać należało, że zadośćuczynienie winno być przyznane w kwocie określonej w sentencji orzeczenia czyli w wysokości 15.000 zł przy przyjęciu solidarnej odpowiedzialności na zasadzie określonej przepisem art. 441 §1 kc.

O należnych odsetkach orzeczono na podstawie art. 481 § 1 kc przy czym za początkowy termin wymagalności tego roszczenia przyjęto datę doręczenia pozwanym odpisu pozwu.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 100 kpc. Powód utrzymał się bowiem ze swoim roszczeniem w 43 %.

Powód poniósł częściowe koszty opłaty sądowej, koszty biegłego i wynagrodzenia pełnomocnika.

Pozwani z kolei ponieśli koszty zastępstwa procesowego (także za obie instancje przy czym za II w połowie stawki) oraz opłatę sądową.

Łącznie zatem powód poniósł koszty w granicach 4.267 zł z czego 43% to koszty 1.835 zł.

Z kolei łączny koszt poniesiony przez pozwanych to 4.526,00 zł z czego 57 % to 2.580 zł.

Są to zatem koszty zbliżone i przy uwzględnieniu powództwa w granicach zbliżonych do 50 % nie było żadnych podstaw do stosunkowego ich rozliczenia, które w istocie prowadziło by do zasądzenia drobnej ich części od powoda na rzecz pozwanych.

Okoliczność sprawy i podstawa faktyczna żądania nie pozwalają na zaaprobowanie tego rodzaju orzeczenia – co skutkowało właśnie zniesienie kosztów między stronami.

W zakresie kosztów w postaci należnej Skarbowi Państwa opłaty sądowej (wobec częściowego zwolnienia powoda od kosztów) na podstawie art. 113 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych orzeczono o obowiązku uiszczenia brakującej części opłaty proporcjonalnie do zakresu w którym powód utrzymał się ze swoim roszczeniem.